

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Csp/44/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118369025
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2019:6118369025.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpený: JUDr. Oskarom Chnápkom, advokátom so sídlom Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanej: E. X., O.. XX. XX. XXXX, Z. V. U. XX, XXX XX U., zastúpená JUDr. Milošom Kaščákom, advokátom so sídlom Kalinčiakova 10, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 355 110 28, o zaplatenie 1.311,15 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobu žalobcu zamietá.

Žalovanej priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu 31.10.2018 domáhal voči žalovanej zaplatenia istiny vo výške 1311,15 eur, úrokov vo výške 23 % p. a. zo sumy 1311,15 eur od 15.12.2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 9% p.a. zo sumy 1311,15 eur od 15.12.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že dňa 27.3.2007 bola medzi právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou Poštová banka, a.s. a v právnom postavení veriteľa a žalovaným v právnom postavení dlžníka uzavretá zmluva o úvere číslo 5366211407, súčasťou ktorej sú Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver (zmluva o úvere, Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky ďalej spolu len ako „Zmluva“). Na základe zmluvy bol žalovanému poskytnutý zo strany žalobcu úver, a to vo výške 1659,7 eur. Žalovaný sa podľa zmluvy zaviazal vrátiť poskytnuté prostriedky v splátkach s lehotou splatnosti tej - ktorej splátky dohodnutou v zmluve. V dobe od uzatvorenia y zmluvy po vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru žalovaný splatil svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené v listine „Aktuálny stav úveru“, resp. v zoznam platieb. V zmysle Obchodných podmienok pre úver (ďalej aj ako „OP“), ak sa žalovaný dostal do omeškania s platením splátok, pôvodnému veriteľovi - Poštová banka, a.s. vznikol nárok požadovať od dlžníka (žalovaného), predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva. Pôvodný veriteľ-Poštová banka, a.s. si právo požadovať predčasné splatenie istiny úveru v súlade s Obchodnými podmienkami uplatnil, a to na základe výzvy na úhradu dlžnej sumy adresovanej žalovanému, následkom čoho sa stal celý úver vrátane príslušenstva predčasne splatným. Žalovaný ani napriek zaslanej výzve zo strany banky nezaplatil dlžnú pohľadávku. V konaní je voči žalovanému uplatňovaná nesplatená istina úveru, ako aj zmluvné úroky vo výške 23 % a úroky z omeškania vo výške 9 %. Úroky sú uplatňované odo dňa nadobudnutia pohľadávky od pôvodného veriteľa titulom postúpenia t. j. od 15.12.2014. Úhrady realizované žalovaným boli započítané na úroky do dátumu poslednej platby, ktoré si žalobca v konaní neuplatňuje. Predloženými zmluvami o postúpení je preukázaný celý rad postúpení a tým aj aktívna

vecná legitímácia žalobcu pre toto konanie. Pohľadávka bola voči žalovanému už súdne uplatňovaná, a to na rozhodcovskom súde, ktorý žalobe vyhovel v celom rozsahu a vo veci rozhodol rozhodcovským rozsudkom zo dňa 17. 5. 2011, sp. zn. ISB0410077, právoplatným dňa 4.7.2011,1 vykonateľným dňa 8. 7. 2011. Dňa 2. 3. 2015 bol podaný návrh na vykonanie exekúcie, žiadosť o vydanie poverenia bola právoplatne zamietnutá. Pri zrušení rozhodcovského rozsudku ako aj pri zamietnutí, resp. zastavení exekučného konania na podklade rozhodcovského rozsudku sa pre veriteľa znemožňuje vynúiteľnosť plnenia voči svojmu dlžníkovi na podklade rozhodcovského rozsudku. Na obe situácie je potrebné nazerať analogicky a veriteľovi nemožno odpieať súdnu ochranu a nepriznanie jeho nároku v konaní na štátnom súde ktoré bude viesť po zastavení exekučného konania len z toho dôvodu, že nedošlo i k zrušeniu rozhodcovského rozsudku, ktoré na rozdiel od zastavenia exekučného konania výslovne v zákone dáva veriteľovi možnosť pokračovania v konaní o zaplatenie po jeho zrušení, ktorého iniciovanie je závislé výlučne od vôle dlžníka. Žalobca poukázal na viaceré právoplatné rozhodnutia, ktorými bol obdobný nárok ako je uplatňovaný v tomto konaní žalobcovi prisúdený. Poukázal tiež na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 11/2016 zo 7. februára 2018.

2. Žalovaná žiadala žalobu žalobcu zamietnuť, nakoľko vzniesla námietku premlčania vo vzťahu k celému nároku žalobcu.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s Prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, Aktuálnym stavom úveru k 1.2.2010, kópiami doručeníek, Obchodnými podmienkami pre úver účinnými od 15.3.2007, Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1/2010, Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 5/2011, Zmluvami o postúpení pohľadávok z 15.12.2014, Rozhodcovským rozsudkom sp.zn. ISB0410077zo 17.5.2011, Zmluvou o úvere z 27.3.2007, Všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými od 1.3.2007, Výzvou z 18.8.2009 a z 29.10.2018 spolu s kópiami doručeníek a poštovým podacím hárkom, Písomným vyjadrením žalobcu z 15.12.2018, z 15.2.2019, z 17.6.2019 s prílohami a to kalkulačkou RPMN, zmluvou o postúpení pohľadávok 1/2010, zmluvu o postúpení pohľadávok z 1.6.2012, zmluvu o postúpení pohľadávok z 15.2.2014, Odporom žalovanej z 23.1.2018 a z 24.1.2019, spisom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 9Er/400/2015, z predmetného spisu uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3CoE/43/2019-54 z 8.10.2019 a Zmluvu o úvere z 27.3.2007 spolu s Obchodnými podmienkami, exekučným spisom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 11Er/1194/2011 a z neho rozhodcovský rozsudok sp.zn. ISB0410077 zo dňa 17.5.2011, Zmluvu o úvere z 27.3.2007, uznesenie tunajšieho súdu sp. 11Er/1494/2011 zo dňa 29.11.2011, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7Cdo/139/2012 zo dňa 22.1.2013, uznesenie tunajšieho súdu sp. zn. 11Er/1494/2011 zo dňa 10.5.2013 a zistil nasledovný skutkový stav:

4. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 27.3.2007 Zmluvu o úvere č. 5366211407. Podľa čl. 3 Zmluvy bola výška úveru 1659,70 eur (50.000,- Sk), úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 23 % ročne, splatnosť úveru bola dohodnutá formou 60 mesačných splátok vo výške 49,49 eur (1491,- Sk), pričom splatnosť prvej splátky bola dňa 27.4.2007, RPMN predstavovala 28,2%, celková výška nákladov bola uvedená v sume 1165,58 eur (35.114,34 Sk).

5. Podľa bodu 10.2.2 Všeobecných obchodných podmienok účinných od 1.3.2007 Banka v súlade s § 93b zákona o bankách ponúka klientovi návrh na uzavretie rozhodcovskej doložky, v nasledujúcom znení: Banka a klient sa dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z Bankových obchodov, ako aj spory ktoré vzniknú zo Zmlúv alebo v súvislosti s nimi vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik Zmluvy, predložia na prejednanie a rozhodnutie Rozhodcovskému súdu.

6. Podľa bodu 11.2 Obchodných podmienok pre úver účinných od 15.3.2007, zmluvné strany dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úver a obchodných podmienok, budú riešené dohodou. V prípade nedosiahnutia dohody klient prijíma návrh banky na riešenie vzájomných sporov vzniknutých na základe alebo súvisiacich o zmluvou o úver a obchodnými podmienkami, vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik zmluvy a obchodných podmienok, v rozhodcovskom konaní pred Stálym rozhodcovským súdom zriadenom pri spoločnosti ROZHODCOVSKÁ ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s., IČO: 35 862 882, podľa jeho vnútorných predpisov. Strany sporového konania sa rozhodnutiu rozhodcovského súdu podriaďa s tým, že toto rozhodnutie bude pre nich konečné a záväzné. Miestom rozhodcovského konania je Bratislava.

7. Výzvou na splatenie úveru s príslušenstvom z 18.8.2009 žalobca žalovanej oznámil, že k 18.8.2009 sa stáva celý úver predčasne splatným v celom rozsahu.

8. Výzvou na zaplatenie z 29.10.2018 žalobca žalovanú vyzval na zaplatenie sumy 5710,47 eur v lehote 5 kalendárnych dní od doručenia výzvy

9. Pohľadávka voči žalovanej bola postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2010, uzavretou medzi spoločnosťou Poštová banka, a.s. ako postupcom a spoločnosťou BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED ako postupníkom (poradové číslo pohľadávky v prílohe zmluvy o postúpení: 16316), Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.02.2011, uzavretou medzi spoločnosťou BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED ako postupcom a spoločnosťou PRO CIVITAS s.r.o. ako postupníkom (poradové číslo pohľadávky v prílohe zmluvy o postúpení: 16316), Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2014, uzavretou medzi spoločnosťou PRO CIVITAS s.r.o. ako postupcom a spoločnosťou BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. ako postupníkom (poradové číslo pohľadávky v prílohe zmluvy o postúpení: 2709), Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2014, uzavretou medzi spoločnosťou BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. ako postupcom a žalobcom (poradové číslo pohľadávky v prílohe zmluvy o postúpení č. 2709). Na základe uvedených zmlúv došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanej z pôvodného veriteľa - Poštová banka, a.s. na postupníka - žalobcu, čím je preukázaná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní. Skutočnosť, že sa jedná o pohľadávku proti žalovanej je zrejmá z Prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok ktorá obsahuje podrobnú špecifikáciu tejto pohľadávky.

10. Žalovaná v odpore z 23.1.2019 ako aj v odpore z 24.1.2019 uviedla, že vznáša námietku premlčania a žiada žalobu zamietnuť. Žalobca si uplatňuje zaplatenie sumy 1.311,45 eur titulom zmluvy o úvere uzavretej v roku 2007.

11. Žalobca vo vyjadrení k odporu z 15.2.2019 uviedol, že odpor žalovanej vo svojom odôvodnení obsahuje iba tvrdenie o premlčaní uplatňovaného nároku, avšak žalovaná v odôvodnení neuvádza odôvodnenie tohto uvedeného tvrdenia. Odpor nie je vecne odôvodnený. Čo sa týka samotného premlčania, právny predchodca žalobcu, Poštová banka, a. s., vyhlásila úver za predčasne splatný dňa 18.08.2009, pričom premlčacia doba začala prvý krát plynúť 31.08.2009 (3 dni odo dňa odoslania v zmysle obchodných podmienok + 10 dňová lehota na plnenie). Následne právny predchodca žalobcu podal žalobu na Rozhodcovský súd sp. zn. ISB0410077, ktorá bola doručená dňa 18.02.2010, pričom táto skutočnosť vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia rozhodcovského súdu, prvá veta. Žalobca vyčerpал zo zákonnej trojročnej premlčacej doby 5 mesiacov a 18 dní. Ďalej, právny predchodca žalobcu podal dňa 24.08.2011 návrh na vykonanie exekúcie na podklade Rozhodcovského rozsudku sp. zn. ISB0410077 avšak exekučný súd Uznesením sp. zn. 11Er/1494/2011 zo dňa 10. mája 2013 zastavil exekučné konanie. O tejto skutočnosti sa žalobca dozvedel dňa 27.05.2013. Následne podal žalobca dňa 05.03.2015 návrh na vykonanie exekúcie na podklade Rozhodcovského rozsudku sp. zn. ISB0410077 avšak exekučný súd Uznesením sp. zn. 9Er/400/2015 zo dňa 26.06.2018 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Následne podal žalobca návrh na vydanie platobného rozkazu na Okresný súd Banská Bystrica sp. zn. 35Up/726/2019. A teda v čase medzi právoplatnosťou rozhodcovského rozsudku po podanie návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 24.08.2011 prešiel 1 mesiac a 16 dní. Od zastavenia exekúcie vedenej pod sp. zn. 11Er/1494/2011 do dňa podania návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 05.03.2015 prešiel 1 rok 9 mesiacov a 6 dní. Odo dňa ako sa žalobca dozvedel o zastavení exekučného konania vedeného pod sp. zn. 9Er/400/2015 t. j. od 06.07.2018 až do podania žaloby na Okresný súd Banská Bystrica t. j. do 31.10.2018, žalobca vyčerpал zo zákonnej trojročnej premlčacej doby ďalšie 3 mesiace a 25 dní. A teda žalobca vyčerpал spolu zo zákonnej trojročnej premlčacej doby 2 roky 5 mesiacov a 5 dní. Počas konania na rozhodcovskom súde a počas exekučného konania premlčacia doba neplynula, ale spočívala v zmysle ust. § 112 Občianskeho zákonníka. Žalobca na túto situáciu aplikuje ten stav, keď súd na podklade žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku zruší rozhodcovský rozsudok a následne pokračuje v konaní na podklade pôvodnej žaloby alebo vzájomnej žaloby v zmysle § 43 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Je pritom jasné, že tak pri zrušení rozhodcovského rozsudku súdom na podklade žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku ako aj pri zastavení exekučného konania na podklade rozhodcovského rozsudku dochádza k prelomeniu materiálne vykonateľnosti exekučného titulu (rozhodcovského rozsudku), avšak pri zrušení rozhodcovského rozsudku súdom, súd pokračuje v konaní v zmysle § 43 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, pričom ak dôjde k zastaveniu exekučného konania na podklade rozhodcovského rozsudku, súd v konaní nepokračuje a

pohľadávka sa stáva nevyhľaditeľná. Je potom nepochybné, že, Veriteľ napriek tomu, že postupoval pri uplatnení a vymáhaní svojej pohľadávky podľa platných právnych noriem a právne aprobovaným spôsobom, dostal sa do situácie, v ktorej sú popreté jeho legitímne očakávania, že exekučný titul bude možné vykonať, čo je v príkrom rozpore s princípom právnej istoty. Žalobca sa plne stotožňuje s rozhodnutím Okresného súdu Lučenec sp. zn. 13Csp/119/2016, taktiež žalobca poukazuje na ďalší rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš 10Csp/142/2017, ďalej, Rozsudok Okresného súdu Partizánske sp. zn. 3Csp/150/2016, ďalej, Rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 14Csp/366/2017.

12. Žalobca vo vyjadrení zo 17.6.2019 uviedol, že dňa 27.03.2007 bola medzi stranami, žalobcom v právnom postavení veriteľa a žalovaným v právnom postavení dlžníka uzavretá zmluva o úvere číslo 5366211407. Na základe Zmluvy bol žalovanému poskytnutý zo strany žalobcu úver, a to vo výške podľa Zmluvy. Žalovaný sa podľa Zmluvy zaviazal vrátiť poskytnuté prostriedky v splátkach s lehotou splatnosti tej - ktorej splátky dohodnutou v Zmluve. V dobe od uzatvorenia Zmluvy po vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru Žalovaný splatil svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené v listine „Aktuálny stav úveru“ vyhotovenej ku dňu 01.02.2010. Vzhľadom na skutočnosť, že zo strany žalovaného došlo k podstatnému porušeniu zmluvných povinností zo zmluvy o úvere, a to tým, že neuhradzoval pravidelné mesačné splátky úveru riadne a včas, vyhlásil žalobca úver za predčasne splatný ku dňu 18.08.2009. Žalovaný uhradil celkovo sumu vo výške 31293,61 SK (1038,75 eur), ktorá bola v zmysle zmluvy o úvere v spojení s Obchodnými podmienkami započítaná nasledovne: suma vo výške 2841,72 SK (94,32 eur) na poplatky, suma vo výške 17951,45 SK (595,88 eur) na zmluvné úroky a úroky z omeškania a suma 10500,44 SK (348,55 eur) na istinu. Poukázal na článok 5 bod 5.6 Obchodných podmienok pre úver. Žalovaný sa zaviazal úver splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 1491 SK mesačne vždy k 27. dňu v mesiaci, počnúc dňom 27.04.2007. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný podstatným spôsobom porušil zmluvné povinnosti, vyhlásil žalobca úver za predčasne splatný v súlade s článkom 6 Obchodných podmienok ku dňu 18.08.2009, pričom výzva na splatenie úveru bola súdu predložená ako príloha k návrhu vo veci samej. Žalovaná suma teda pozostáva z nesplatennej istiny vo výške 1311,15 eur a zo zákonného úroku z omeškania z istiny odo dňa 15.12.2014 do zaplatenia. Ohľadom správnosti údajov o RPMN žalobca týmto súdu zasiela listinu s výpočtom RPMN ako aj predpis splátok, ktorý je vypočítaný podľa vzorca uvedeného v prílohe zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzorec výpočtu RPMN žalobcovi, resp. jeho právnomu predchodcovi, do kalkulačky implementoval externý dodávateľ, ktorý garantuje správnosť výpočtu RPMN. V predmetnom výpočte je vidieť, že 60. splátka úveru bola len vo výške 1306,37 Sk.

13. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu poukázal na písomné vyjadrenia žalobcu, pričom premlčacia doba spočívala počas vedenia exekučného konania, ktoré začalo 5.3.2015.

14. Žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že exekučné konanie bolo zastavené v roku 2013, teda v máji 2013, už vtedy mohol žalobca podať žalobu na súd. Mohol podať žalobu do mája 2016, preto považuje pohľadávku žalobcu za premlčanú v celom rozsahu.

15. Z exekučného spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 11Er/1194/2011 vyplýva, že podľa rozhodcovského rozsudku sp.zn. ISB0410077 zo dňa 17.5.2011 Stáleho Rozhodcovského súdu zriadeného pri Rozhodcovskej, arbitrážnej a mediačnej a.s. zo sídlom Trnavská cesta 7, IČO : 35 862 882, žalovaná bola povinná zaplatiť žalobcovi spoločnosti PRO CIVITAS s.r.o. istinu vo výške 1311,15 eur, úrok z úveru vo výške 23% ročne zo sumy 1311,15 eur od 2.2.2010 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1311,15 eur od 2.2.2010 do zaplatenia, v sume dlžných úrokov a úrokov z omeškania vyčíslenú ku dňu splatnosti úveru vo výške 153,19 eur, v sume dlžných úrokov a úrokov z omeškania vyčíslenú k 1.2.2010 vo výške 190,82 eur, sumu dlžných poplatkov vo výške 38,18 eur, náhradu poplatkov za rozhodcovské konanie vo výške 67,73 eur a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku. Podľa zmluvy o úvere na čl. 12 exekučného spisu, zmluva bola uzavretá dňa 27.3.2007, na základe tejto zmluvy bolo žalovanej poskytnutých 50.000 Sk. Jednalo sa o zmluvu č. 5366211407, pričom uvedená zmluva je totožná s kópiou zmluvy predloženou v prejednávacom prípade (čl. 27 súdneho spisu). Uznesením tunajšieho súdu sp. 11Er/1494/2011 zo dňa 29.11.2011, súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 16.5.2012, pričom toto uznesenie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.3.2012. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7Cdo/139/2012 zo dňa 22.1.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť 11.3.2013, bolo odmietnuté dovolanie oprávneného PRO CIVITAS,s.r.o. Uznesením

tunajšieho súdu sp. zn. 11Er/1494/2011 zo dňa 10.5.2013 bolo exekučné konanie zastavené, pričom výrok o zastavení konania nadobudol právoplatnosť dňa 27.5.2013.

16. Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 9Er/400/2015 je zrejmé, že uznesením č.k. 9Er/400/2015-22 z 26.6.2018 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku sp.zn. ISB0410077 zo dňa 17.5.2011 Stáleho Rozhodcovského súdu zriadeného pri Rozhodcovskej, arbitrážnej a mediačnej a.s. zo sídlom Trnavská cesta 7, IČO : 35 862 882 ako exekučného titulu v prospech oprávneného žalobcu, zamietol. Predmetné rozhodnutie potvrdil uznesením sp. zn. 3CoE/43/2019-54 zo dňa 8.10.2019 Krajský súd v Prešove. Podľa zmluvy o úvere na čl. 10 exekučného spisu, zmluva bola uzavretá dňa 27.3.2007, pričom na základe zmluvy bolo žalovanej poskytnutých 50.000 Sk. Ide o zmluvu č. 5366211407, pričom uvedená zmluva je totožná s kópiou zmluvy predloženou v prejednávacom prípade (čl. 27 súdneho spisu).

17. V § 497 Obchodného zákonníka sa uvádza, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. V zmysle § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

19. Ako vyplýva z § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

20. Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

21. Ako vyplýva z § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva ďalej obsahuje

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa §6,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,
- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy,
- e) práva spotrebiteľa podľa § 7.

22. V zmysle § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

23. Ako vyplýva z § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

24. Súd na základe takto zisteného skutkového stavu vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi ako spotrebiteľskú zmluvu, ktorá bola uzavretá 27.3.2007, teda za účinnosti Občianskeho zákonníka v takom znení, že v ustanovení § 52 ods. 1 definoval spotrebiteľskú zmluvu ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo inú odplacnú zmluvu upravenú v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

25. Na uvedený právny vzťah je totiž potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

26. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

27. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

28. V zmysle § 53 ods. 4 citovaného zákona neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

29. Z § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

30. Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

31. Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

32. V zmysle § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

33. Podľa § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

34. V zmysle § 100 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

35. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

36. V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

37. Ako vyplýva z § 111 Občianskeho zákonníka zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

38. Podľa § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

39. Podľa § 8 ods. 1 Zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní (ďalej len „Zákon o upomínacom konaní“), ak sa návrhom uplatňuje nárok, ktorý je sčasti v rozpore s právnymi predpismi, súd vyzve žalobcu, aby v lehote piatich pracovných dní od doručenia výzvy uviedol, či súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor netýka. Ak tak žalobca urobí, platí, že vo zvyšnej časti vzal návrh späť a konanie sa v tejto časti zastavilo. O tomto následku súd strany upovedomí.

40. Po výzve Okresného súdu Banská Bystrica, súd so súhlasom žalobcu, ktorý v prevyšujúcej časti vzal žalobu späť, vydal dňa 10.1.2019 platobný rozkaz, sp. zn. 35Up/726/2018, na sumu 1311,15 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania z uvedenej sumy od 15.12.2014 do zaplatenia a náhradu trov konania. Proti tomuto platobnému rozkazu podala žalovaná odpor, v ktorom vzniesla námietku premlčania celého uplatneného nároku.

41. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzavrel ižalobca ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovanej ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

42. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

43. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

44. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo

dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

45. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

46. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 27.3.2007 Zmluvu o úvere č. 5366211407. Podľa čl. 3 Zmluvy bola výška úveru 1659,70 eur (50.000,- Sk), úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 23 % ročne, splatnosť úveru bola dohodnutá formou 60 mesačných splátok vo výške 49,49 eur (1491,- Sk), pričom splatnosť prvej splátky bola dňa 27.4.2007, RPMN predstavovala 28,2%, celková výška nákladov bola uvedená v sume 1165,58 eur (35.114,34 Sk).

47. Vzhľadom na vnesenú námietku premlčania zo strany žalovanej, súd musel prihliadať na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania.

48. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, právny predchodca žalobcu predmetný úver zosplatnil listom zo dňa 18.8.2009. Žalobca uvedený sám tvrdil, pričom žalovaná uvedenú skutočnosť nijako nerozporovala, preto súd predčasné zosplatnenie úveru nepovažoval za spornú skutočnosť.

49. Pre účely určenia začiatku plynutia premlčacej doby v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka, je možné považovať vyhlásenie mimoriadnej splatnosti žalobcom zo dňa 18.8.2009 za účinné, nakoľko ide o žalobcom tvrdenú a žalovanou nenamietanú skutočnosť.

50. Keďže v danom prípade žalobca využil svoje právo vyhlásiť celý úver za predčasne splatný dňa 18.8.2009, začala najneskôr plynúť premlčacia doba odo dňa splatnosti nesplnenej splátky splatnej 27.7.2009 (§103 Občianskeho zákonníka).

51. Ak by aj súd nepovažoval vyhlásenie mimoriadnej splatnosti za účinné, keďže úver mala žalovaná uhradiť 60 splátkami so splatnosťou prvej splátky dňa 27.4.2007, posledná splátka úveru by tak bola splatná 27.3.2012. V uvedený deň by už boli splatné všetky splátky úveru. Najneskôr by tak premlčacia doba pre uplatnenie aj poslednej splatnej splátky úveru na súde začala plynúť až 28.3.2012 a uplynula dňa 28.3.2015. V predmetnom prípade však bola žaloba na súde podaná až 12.11.2018.

52. V oboch vyššie uvedených prípadoch tak došlo k podaniu žaloby žalobcom na súde až po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa vyššie citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka.

53. Všeobecná trojročná premlčacia doba žalobcovi začala najneskôr plynúť dňa 28.3.2012 a uplynula dňa 28.3.2015. Nakoľko žaloba bola na súde podaná až dňa 12.11.2018, žalobca právo na súd uplatnil po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby, preto súdu neostávalo iné, ako žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť z dôvodu premlčania.

54. Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považuje za potrebné poukázať na to, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 Občianskeho zákonníka. Dualistický systém záväzkového práva (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod.) v našom právnom poriadku síce dlhodobo funguje, avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na premlčanie v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia.

55. Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

56. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením *lex specialis* s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

57. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávne úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

58. Súd je toho názoru, že akékoľvek ustanovenie zmluvy, v rozpore s § 54 ods. 1 OZ zhoršuje postavenie žalovanej ako spotrebiteľa, v prípade, že výlučnou aplikáciou Obchodného zákonníka prakticky vylučuje použitie ust. Občianskeho zákonníka o premlčaní. Paušálne uprednostnenie Obchodného zákonníka by malo na spotrebiteľov nepriaznivé následky hraničiace až s neprístupnosťou k občianskym právam, ktoré priznáva Občiansky zákonník na rozdiel od Obchodného zákonníka.

59. Podľa rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp.zn. 6Co/105/2013 zo dňa 10.12.2013 „...súd so zreteľom na uvedené nevidí dôvod na vylúčenie aplikácie priaznivejšieho ustanovenie o premlčacej dobe trojročnej podľa Občianskeho zákonníka oproti premlčacej dobe štvorročnej typickej podľa Obchodného zákonníka, a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 OZ. Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva úpravu premlčania má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.1.2011 sp. zn. 5 M Cdo 20/2009).“

60. Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že premlčacia doba neplynula počas prebiehajúceho rozhodcovského konania a počas prebiehajúcich exekučných konaní vedených na základe rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu, je potrebné uviesť, že túto súd nepovažoval za dôvodnú.

61. Podľa ustanovenia § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

62. Najvyšší súd Slovenskej republiky už vo viacerých rozhodnutiach konštatoval oprávnenie (exekučného) súdu preskúmať existenciu rozhodcovskej zmluvy. Vo veci 3Cdo 146/2011 Najvyšší súd judikoval, že cit.: „Pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd. Exekučný súd je povinný zamietnuť žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ak už pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyjde najavo existencia relevantnej okolnosti, so zreteľom na ktorú je nútený výkon rozhodnutia neprípustný.“ (Obdobne porovnaj aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 6Cdo143/2011, 2Cdo 245/2010, uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach IV. ÚS 55/2011, IV. ÚS 60/2011 a nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 2164/10 zo dňa 1.11.2011)

63. V zmysle vyššie citovaného ust. § 112 Občianskeho zákonníka sa premlčacia spočíva po dobu konania, v prípade ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo inom príslušnom orgáne a v začatom konaní riadne pokračuje. Po odpadnutí prekážky, ktorá spôsobila takéto spočívania premlčacej doby premlčacia doba plynie ďalej, a to v čase ktorý ostáva do jej skončenia. Z uvedeného teda vyplýva, že po skončení spočívania premlčacej doby sa do plynutia premlčacej doby započítava aj ten čas, ktorý plynul do spočívania plynutia premlčacej doby, tzn. že po odpadnutí prekážky spočívania premlčacej doby nezačína premlčacia doba plynúť odznova. Základnou podmienkou pre spočívania premlčacej doby je uplatnenie práva veriteľom, a to buď na všeobecnom súde alebo u iného orgánu, ktorý však musí byť orgánom príslušným. Takýmto príslušným orgánom môže byť v zmysle zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní aj rozhodcovský súd.

64. V súlade s ustanoveniami časti 3 bod 7 zmluvy o úvere, bodu 10.2.2 Všeobecných obchodných podmienok a najmä 11.2 Obchodných podmienok pre úver sa zmluvné strany dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úver a obchodných podmienok, budú riešené dohodou. V prípade nedosiahnutia dohody klient prijíma návrh banky na riešenie vzájomných sporov vzniknutých na základe alebo súvisiacich o zmluvou o úver a obchodnými podmienkami, vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik zmluvy a obchodných podmienok, v rozhodcovskom konaní pred Stálym rozhodcovským súdom zriadenom pri spoločnosti ROZHODCOVSKÁ ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s., IČO: 35 862 882, podľa jeho vnútorných predpisov. Strany sporového konania sa rozhodnutiu rozhodcovského súdu podriaďa s tým, že toto rozhodnutie bude pre nich konečné a záväzné. Miestom rozhodcovského konania je Bratislava.

65. V predmetnom prípade možno konštatovať, že rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná. Vzhľadom na to, že rozhodcovská doložka je súčasťou formulárovej zmluvy, je zrejmé, že žalovaná nemala žiadnu možnosť ovplyvniť uzatvorenie rozhodcovskej doložky. V zmysle vyššie cit. ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah, pričom ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. V takomto prípade dôkazné bremeno o individuálnom dojednaní rozhodcovskej doložky spočíva na žalobcovi. V predmetnej veci, však žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že rozhodcovská doložka bola individuálne dojednaná.

66. Rozhodcovská doložka v bode 11.2 Obchodných podmienok má charakter štandardnej formulárovej zmluvy, nebola individuálne dojednaná a vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Na základe takejto rozhodcovskej doložky spotrebiteľ stráca právo uplatniť svoje práva a brániť sa voči nárokom dodávateľa na všeobecnom súde v mieste svojho bydliska ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu súvisiaceho s úverovou zmluvou. Rozhodcovskú doložku je preto možné vyhodnotiť ako neprijateľnú podmienku spôsobujúcu načnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

67. V zmysle vyššie cit. ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka je tak rozhodcovská doložka neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá je neplatná. Z uvedeného dôvodu nemohla takéto rozhodcovská doložka platne založiť právomoc rozhodcovského súdu, ktorý by vo veci konal, rozhodol a vydal právoplatné a vykonateľné rozhodnutie.

68. K uvedenému záveru dospel aj tunajší súd v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 9Er/400/2015, ktorý uznesením č.k. 9Er/400/2015-22 z 26.6.2018 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku sp.zn. ISB0410077 zo dňa 17.5.2011 Stáleho Rozhodcovského súdu zriadeného pri Rozhodcovskej, arbitrážnej a mediačnej a.s. zo sídlom Trnavská cesta 7, IČO: 35 862 882 ako exekučného titulu v prospech oprávneného žalobcu, zamietol. Predmetné rozhodnutie bolo následne potvrdené aj uznesením Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3CoE/43/2019-54 zo dňa 8.10.2019.

69. V exekučnom konaní vedenom už skôr na tunajšom súde pod sp.zn. 11Er/1494/2011 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to uznesením tunajšieho súdu sp. 11Er/1494/2011 zo dňa 29.11.2011. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 16.5.2012, pričom toto uznesenie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.3.2012. K zamietnutiu žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na

základe rozhodcovského rozsudku sp.zn. ISB0410077 zo dňa 17.5.2011 Stáleho Rozhodcovského súdu zriadeného pri Rozhodcovskej, arbitrážnej a mediačnej a.s. zo sídlom Trnavská cesta 7, IČO: 35 862 882 ako exekučného titulu v prospech oprávneného právneho predchodcu žalobcu, došlo z dôvodu určenia rozhodcovskej doložky uvedenej v čl. 10.2.2 Všeobecných obchodných podmienok za neplatnú. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7Cdo/139/2012 zo dňa 22.1.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť 11.3.2013, bolo odmietnuté dovolanie oprávneného právneho predchodcu žalobcu PRO CIVITAS, s.r.o. Následne bolo uznesením zo dňa 10.5.2013 exekučné konanie zastavené.

70. V dôsledku neplatnej rozhodcovskej doložky v úverovej zmluve, nemal rozhodcovský súd právomoc vo veci konať a rozhodnúť, nemohlo preto ani dôjsť k prerušeniu, resp. spočívaniu plynutia premlčacej doby z dôvodu podania žaloby na rozhodcovský súd ani z dôvodu, že sa viedlo exekučné konanie na základe rozhodcovského rozsudku vydaného v takomto konaní.

71. Ak žalobca (jeho právny predchodca) uplatnil svoje právo na rozhodcovskom súde, ktorý nemal právomoc vydať rozsudok v dôsledku neplatnej rozhodcovskej doložky, nejde o uplatnenie práva u príslušného orgánu, a tým nie je splnená podmienka uvedená v ust. § 112 Občianskeho zákonníka, na čo nadväzuje uplatnenie práva na exekučnom súde na základe nulitného právneho aktu. Súd v exekučnom konaní konštatoval, že rozhodcovská doložka obsiahnutá v zmluve o úvere uzatvorenej dňa 27.3.2007 medzi právnym predchodcom žalobcu Poštovou bankou, a.s. a žalovaným má charakter neprijateľnej zmluvnej podmienky, pretože núti spotrebiteľa, aby sa podrobil rozhodcovskému konaniu a znemožňuje tak voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu všeobecným súdom. Pretože rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, je v zmysle Občianskeho zákonníka neplatná a nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu v danej veci konať a rozhodnúť. Predmetný rozhodcovský súd teda nebol príslušným orgánom na prejednanie a rozhodovanie danej veci. Samotné rozhodcovské konanie aj exekučné konanie bolo vedené bez toho, aby mal žalobca k dispozícii právoplatné a vykonateľné rozhodnutie vydané orgánom, ktorý by mal právomoc takéto rozhodnutie vydať. Keďže žalobca uplatnil svoj nárok na rozhodcovskom súde na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, neuplatnil svoj nárok na príslušnom orgáne, v dôsledku čoho ani nemohla počas konania na tomto orgáne a následne počas exekučného konania, ktorého predmetom mal byť nútený výkon nulitného aktu, spočívať premlčacia doba.

72. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 24Co/162/2017 z 28.6.2018, Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11Co/295/2018 z 26.2.2019 v obdobných veciach žalobcu a zároveň na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 572/2017 zo dňa 20.09.2017, z obsahu ktorého vyplýva: „Ak veriteľ uplatnil svoje právo na rozhodcovskom súde, ktorého rozhodca nemal právomoc vydať rozhodcovský rozsudok, nejde o uplatnenie práva u príslušného orgánu v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka. Zachovanie účinkov podanej žaloby pred takýmto rozhodcovským súdom a spočívanie plynutia premlčacej doby totiž nie je pre tento prípad nikde zakotvené.“

73. Vzhľadom na to, že právo žalobcu bolo premlčané, pričom žalovaná dôvodne vzniesla námietku premlčania, súd žalobu zamietol.

74. Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že vychádzal zo skutočností a dôkazov žalobcom predložených, pričom v súlade s § 154 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Toto ustanovenie sa použije vo vzťahu k dodávateľovi aj v spotrebiteľskej veci.

75. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

76. V zmysle § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

77. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v zhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie

po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

78. Nakoľko súd na základe dôvodne vznesenej námietky zo strany žalovanej, žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol, žalobkyňa bola v konaní úspešná v celom rozsahu.

79. Plne úspešnej žalovanej tak vznikol nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v pomere 100 %. Nárok na uvedenú náhradu jej súd priznal.

80. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.